

ת"פ 35362/02/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד נמיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35362-02-13 מדינת ישראל נ' נמיר
ת"פ 29968-06-13 מדינת ישראל נ' נמיר(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

מוחמד נמיר ע"י עו"ד חיים הדיה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של גניבה וגניבת רכב. זאת במסגרת הסכמה דיונית שבין הצדדים, במסגרתה תוקנו כתב האישום בתיק שלפני וכן בת"פ 29968-06-13, הנאשם הודה בכתבי האישום המתוקנים והורשע, ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. ההסדר לא כלל הסכמה בין הצדדים לענין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק שלפני, ביום 30.10.12 נסע הנאשם עם חברתו באוטובוס מאבו גוש לירושלים, אך בדרך שינה דעתו וביקש לרדת במבשרת ציון. בשל שינוי יעד הנסיעה, דרש הנאשם מנהג האוטובוס כי יחזיר לו חלק מדמי הנסיעה, אך הנהג סרב לבקשתו. בתגובה דחף הנאשם את נהג האוטובוס ולקח את הקופה, בה היו כ- 300 ש"ח. אחד מנוסעי האוטובוס לקח מהנאשם את הקופה והחזירה לנהג.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירת גניבה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 29968-06-13, ביום 10.6.13, בסמוך לשעה 21:00, גנב הנאשם מכונית בעיר אשדוד ונסע עמה לכיוון ירושלים. בדרכו הבחין בניידת משטרה, עצר המכונית וברח מהשוטרים ברגל. בעת ביצוע המעשה לא היה לנאשם רשיון נהיגה, וממילא לא היה מבוטח בביטוח חובה.

בשל כך הורשע בעבירות גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון ונהיגה ללא ביטוח.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ולעברו הפלילי וביקש להשית עליו עונש מאסר בפועל לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם שם את עיקר הדגש בטיעונו על נסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר שירות המבחן ועל מצבו הנפשי. לאור אלה עתר להמנע מהשתת מאסר של ממש וביקש להשית על הנאשם של"צ, או לכל היותר מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם ביקש לומר את מילתו. בדבריו הביע בושה על מעשיו וביקש את התחשבותו של בית המשפט. כן אמר כי מבקש להתחתן עם ארוסתו.

מתחם העונש ההולם - גניבת רכב

רבות נאמר על חומרת של עבירת גניבת הרכב ואין בידי להוסיף על כך. ר' למשל ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות. במקרה שבפנינו אף קיימת פגיעה בקניין ובפרנסתן של חברות השכרת הרכבים מהן נגנבו הרכבים האמורים (להשוואה ראו לדוגמה עניין אבו סבית, לעיל). "

פסיקה עקבית קובעת, כי מתחם העונש ההולם עבירת גניבת רכב "רגילה", ללא מאפייני חומרה מיוחדים, היא מאסר בפועל לתקופה שבין שמונה חודשים לשנתיים. ר' למשל ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל וכן עפ"ג 11136-02-13, אבו נאב - ומתחם זה הולם את המקרה שלפני.

מתחם העונש ההולם - הארוע באוטובוס

הנאשם סבר כי מגיע לו החזר כספי משום שהחליט לקצר נסיעתו. הנהג הסביר לו כי אינו יכול להעתר לבקשה. בתגובה דחף אותו הנאשם ולקח את הקופה שלו. אף לו הייתי סבור שבקשתו של הנאשם להחזר כספי הגיונית - ואיני סבור כך - הרי שתגובתו מעידה על אלימות וכוחניות. לא ניתן לקבל כי נותן שירות יפול קרבן לזעמו של לקוח על מדיניות של מעסיקו. עם זאת, מעובדות האישום עולה שהנאשם החזיר הקופה לאחד הנוסעים ללא התנגדות.

בנסיבות הענין, דומה שאין מדובר בגניבה שגרתית, אלא בביטוי לתסכול ומורת רוח - גם אם לא מוצדקים. מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין עונש מותנה וקנס ועד מאסר קצר.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1985. מאורס לבת זוג. לחובתו הרשעה קודמת בעבירת גניבת רכב, אותה עבר בשנת 2005, בגינה נדון למאסר מותנה ושל"צ.

מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו של הנאשם. בין היתר עולה, כי אביו ריצה נשפט למאסר ארוך עוד בטרם עמוד 2

נולד, ושוחרר רק כאשר היה הנאשם כבן 15.

בכל הנוגע לעבירות, עולה כי הנאשם מקבל אחריות לביצוע. להערכת שירות המבחן הרקע לביצוע העבירות הוא העדר יכולת של הנאשם לשלוט בדחפיו. להערכת שירות המבחן הנאשם אינו מתאים להליך טיפולי ועל כן נמנע השירות מהמלצה שיקומית בעניינו. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך קבע כי ניתן גם להשית על הנאשם של"צ.

מסמכים רפואיים אשר הוגשו על ידי ב"כ הנאשם בדיון מלמדים, כי הנאשם סובל מתסמונת בטר חבלתית (PTSD) בעקבות ארוע בשנת 2011, בו הותקף במהלך עבודתו כשומר על ידי שודדים, אשר קשרו אותו והיכו אותו. המסמך המאוחר ביותר המעיד על טיפולים אותם מקבל הנאשם הוא מחודש אפריל שנת 2012. ב"כ הנאשם הגיש גם אישור מביטוח הלאומי, כי בשל אותו ארוע נקבעה לנאשם דרגת אי כושר קבועה של 100%.

דיון והכרעה

זקפתי לזכות הנאשם הודאתו במיוחס לו, חרטתו על מעשיו. כן הבאתי בחשבון העובדה ששהה במעצר בית תקופה ארוכה.

כן זקפתי לזכות הנאשם את נסיבותיו האישיות, ובהן מצבו הנפשי והרקע הקשה בו גדל.

לחובת הנאשם זקפתי הרשעתו הקודמת והעובדה שעונש מתון מאוד אשר נגזר עליו בעבר לא היה בו כדי להרתיעו מלבצע עבירות. כן זקפתי לחובתו הסיכון לביצוע עבירות נוספות, העולה מהתסקיר.

לא ראיתי כי ניתן להאחז במצבו הנפשי של הנאשם להסביר העבירות אותן עבר: ראשית, הרשעתו הקודמת של הנאשם מלמדת, כי עבר עבירה של גניבת רכב זמן רב קודם לארוע בו נפגע. כמו כן, המסמך המאוחר ביותר המלמד על טיפולים נפשיים הוא מחודש אפריל 2012, למעלה משנה לפני גניבת הרכב.

עוד אומר, כי התקשיתי ליישב בין האמור במסמכים הרפואיים, כאילו הנאשם אינו יוצא מביתו בשל דכאון בו הוא שרוי, אלא לקבלת טיפולים רפואיים, ובין העובדה ששני האישומים בהם הורשע מעידים עליו, כי יצא מביתו גם לשם בילוי עם חברתו בירושלים ולשם גניבת מכונית באשדוד.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם בגין כל אחד משני האישומים עונש, הנמצא בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם, גם אם לא בתחתיתו, תוך חפיפה של עיקר העונשים. המנעות מהשתת מאסר בפועל, כפי שעתר בא כח הנאשם (וכפי שהמליץ שירות המבחן), מהווה חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם בעבירת גניבת הרכב. חריגה מעין זו אפשרית רק מטעמי שיקומו של נאשם, ולא מצאתי כי שיקולים אלו מתקיימים בנסיבותיו של תיק זה - ואזכיר, כי שירות המבחן קבע מפורשות כי הנאשם אינו מתאים להליך שיקומי.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 10.5.15. מתקופה זו ינוכו ימי מעצר, על פי הודעה שיגישו הצדדים.

ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש או נהיגה בפסילה תוך שלוש שנים מיום

שחרורו מהמאסר.

ג. פוסל הנאשם מלנהוג למשך ארבעה חודשים, החל מיום שחרורו מהמאסר.

ד. מפעיל פסילה מותנית של שלושה חודשים אשר הושתבה על הנאשם ביום 16.1.12 בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה בתיק 230-12-2011. עונש זה יופעל במצטבר לעונש הפסילה שבסעיף ג, כך שסך הכל ירצה הנאשם שבעה חודשי פסילה.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

לתשומת לב שב"ס מצבו הרפואי של הנאשם, כפי שפורט למעלה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד הצדדים.